

Nehemjáš

¹ Slova Nehemiáše syna Chachaliášova. I stalo se mîsíce Kislev léta dvadcátého, když jsem byl na hradì Susan, ² že pøišel Chanani, jeden z bratøí mých, s nikterými muži z Judstva. Kterýchžto vzeptal jsem se na Židy, na ostatky pozùstalé z zajetí a na Jeruzalém. ³ I øekli mi: Ostatkové ti, kteøíž pozùstali z zajetí tam v té krajinì, jsou u velikém nátisku a v pohanìnì, nadto i zed Jeruzalémská rozboøena jest, a brány jeho ohnìm zkaženy. ⁴ Kterážto slova když jsem uslyšel, sedna plakal jsem a kvílil za nikolik dní, a postil jsem se, i modlil pøed Bohem nebeským. ⁵ A øekl jsem: Prosím, Hospodine Bože nebeský, silný, veliký a hrozný, ostøíhající smlouvy a milosrdenství tím, jenž ti milují, a ostøíhají pøikázání tvých, ⁶ Budiž, prosím, ucho tvé naklonìné, a oèi tvé otevøené, abys slyšel modlitbu služebníka svého, kterouž já se modlím pøed tebou nyní dnem i nocí za syny Izraelské, služebníky tvé, a vyznávám høíchy synù Izraelských, jimiž jsme høešili proti tobì. Já také i dùm otce mého høešili jsme. ⁷ Zpronevìili jsme se tobì, a neostøíhali jsme pøikázání a ustanovení a soudù, kteréž jsi vydal skrze Mojžíše služebníka svého. ⁸ Budiž pamìtliv, prosím, na slovo, kteréž jsi pøikázal Mojžíšovi služebníku svému, øka: Vy pøestoupíte, já pak rozptýlím vás mezi národy. ⁹ Ale když se obrátíte ke mnì, a budete ostøíhati pøikázání mých, a plniti je, by pak nikteøí z vás až na kraj svìta zahrnání byli, i odtud shromáždím je, a pøivedu je zase na místo, kteréž jsem vyvolil, aby tam pøebývalo jméno mé. ¹⁰ Však tito jsou služebníci tvoji a lid tvùj, kteréž jsi vykoupil mocí svou pøevelikou,

a rukou svou pøesilnou. ¹¹ Prosím, ó Hospodine, nechť jest naklonìné ucho tvé k modlitbì služebníka tvého, a k modlitbì služebníků tvých, kteøíž žádají báti se jména tvého, a dej šťastný prospìch, prosím, služebníku svému dnes, naklonì k nìmu lítostí èlovíka toho. Já pak byl jsem šèòkéøem královským.

2

¹ Tedy stalo se mìsíce Nísan léta dvadcatého Artaxerxa krále, když víno stálo pøed ním, že vzav víno, podal jsem ho králi. Nebýval jsem pak smuten pøed ním. ² Proèež mi øekl král: Proè oblíèej tvùj smutný jest, ponìvadž nestùnìš? Jiného není, než sevøení srdce. Proèež ulekl jsem se velmi velice. ³ A øekl jsem králi: Král na víky buí živ. Kterak nemá býti smutný oblíèej můj, když mìsto to, kdež jsou hrobové otcù mých, zpuštìno jest, a brány jeho ohnìm zkaženy? ⁴ Opìt mi øekl král: Èeho žádáš? Mezi tím modlil jsem se Bohu nebeskému. ⁵ Potom øekl jsem králi: Zdá-li se za dobré králi, a jestliže má lásku služebník tvùj u tebe, žádám, abys mne poslal do Judstva, do mìsta, kdež jsou hrobové otcù mých, abych je zase vystavìl. ⁶ Ještì mi øekl král (královna pak sedìla podlé nìho): Dlouho-li budeš na té cestì, a kdy se zas navrátíš? I líbilo se to králi, a propustil mne, hned jakž jsem mu oznámil jistý èas. ⁷ Zatím øekl jsem králi: Vidí-li se za dobré králi, nechť mi dadí listy k vývodám za øekou, aby mne provedli, až bych pøišel do Judstva, ⁸ Tolikéž psání k Azafovi, vladaøi lesu královského, aby mi dal døíví na trámy, k branám paláce, pøi domì Božím, a ke zdem mìstským, a k domu, do nìhož bych vjíti mohl. I dal mi král vedlé štìdré ruky Boha mého ke mnì. ⁹ Tedy pøišed k vývodám za øekou, dal jsem jim psání královské. Poslal pak byl se mnou král hejtmany vojska a jezdce. ¹⁰ To když uslyšel Sanballat

Choronský, a Tobiáš služebník Ammonitský, velmi je to mrzelo, že pøišel èlovìk, kterýž by obmýšlel dobré synù Izraelských. ¹¹ A tak pøišed do Jeruzaléma, pobyl jsem tam za tøi dni. ¹² V noci pak vstal jsem, a kolikosi mužù se mnou, a neoznámil jsem žádnému, co mi dal Bùh mùj v srdce, abych èinil v Jeruzalémì, aniž jsem mìl hovada jakého s sebou, kromì hovádka, na nìmž jsem jel. ¹³ I vyjel jsem branou pøi údolí v noci k studnici drakové a k bránì hnojné, a ohledoval jsem zdì Jeruzalémských, kteréž byly pobøøené, a bran jeho zkažených ohnìm. ¹⁴ Odtud jsem jel k bránì studniènè, a k rybnìku královskému, kdež nebylo brodu hovádku, na nìmž jsem jel, aby pøejítì mohlo. ¹⁵ Proèež bral jsem se zhùru podlé potoka v noci, a ohledoval jsem zdi. Odkudž vraceje se, vjel jsem branou pøi údolí, a tak jsem se navrátil. ¹⁶ Ale knížata nic nevidìli, kam jsem jezdil, a co jsem èinil; nebo jsem Židùm, ani knížím, ani pøednìjším, ani knížatùm, ani jiným úøedníkùm až do té chvíle neoznámil. ¹⁷ Protož øekl jsem jim: Vy vidíte, v jakém jsme zlém, a Jeruzalém zpuštìný, a brány jeho ohnìm zkaženy. Poìtež, a stavìjme zed Jeruzalémskou, abychom nebyli více v pohanìní. ¹⁸ A když jsem jim oznámil, že pomoc Boha mého jest se mnou, ano i slova králova, kteráž ke mnì mluvil, teprv øekli: Pøièiòmež se a stavìjme. I posilnili rukou svých k dobrému. ¹⁹ Což když uslyšel Sanballat Choronský, a Tobiáš služebník Ammonitský, a Gesem Arabský, posmìvali se, a utrhalì nám, pravíce: Což to dìláte? Co se králi protivíte? ²⁰ Jimž odpovídaje, øekl jsem: Bùh nebeský, ten' nám dá prospìch, a my služebníci jeho pøièinìce se, stavìti budeme, vy pak nemáte žádného dílu, ani práva, ani památky v Jeruzalémì.

3

¹ Tedy povstal Eliasib, kněz nejvyšší, a přebuzní jeho kníží, a stavili bránu bravnou, (ti[†] jsou ji vystavili, a závisili vrata její, až k věji Mea vystavili ji), až k věji Chananeel.
² A podlé něho stavili muži Jerecha, též podlé něho stavil Zakur syn Imrùv. ³ Bránu pak rybnou stavili synové Senaa. Ti položili trámy její, a vstavili vrata její s zámky i závory jejími. ⁴ Podlé těch také opravoval Meremot syn Uriáše, syna Kózova, a podlé nich opravoval Mesullam syn Berechiáše, syna Mesezabelova, a podlé těch opravoval Sádoch syn Baanùv. ⁵ A podlé nich opravovali Tekoitští. Ale ti, kteříž byli znamenitější z nich, nepodklonili šíje své k dílu pána svého. ⁶ Bránu pak starou opravovali Joiada syn Paseachùv, a Mesullam syn Besodiášùv. Ti položili trámy její a vstavili vrata její s zámky a závory jejími. ⁷ Podlé nich opravoval Melatiáš Gabaonitský, a Jádon Meronotský, muži z Gabaon a z Masfa, až k stolici knížecí z této strany øky. ⁸ Podlé nich pak opravoval Uziel syn Charhaiášùv s zlatníky, a podlé něho opravoval Chananiáš, syn apatekáøùv. A nechali Jeruzaléma až do zdi široké. ⁹ Dále podlé nich opravoval Refaiáš syn Churùv, hejtman nad polovicí kraje Jeruzalémského. ¹⁰ A podlé nich opravoval Jedaiáš Charumafùv proti domu svému. Podlé něhož opravoval Chattus syn Chasabneiášùv. ¹¹ Druhý pak díl opravoval Malkiáš syn Charimùv, a Chasub syn Pachat Moábùv, a věji Tannurim. ¹² Podlé něhož opravoval Sallum syn Lochesùv, hejtman nad polovicí kraje Jeruzalémského, se dcerami svými. ¹³ Bránu při údolí opravil Chanun s obyvateli Zanoe. Oni ji stavili, a vstavili vrata její s zámky i závory jejími, a zdi na tisíc loket až do brány hnojně. ¹⁴ Bránu pak hnojnou opravil Malkiáš syn Rechabùv, hejtman kraje Betkarem. On ji ustavil, a vstavil vrata s zámky i závory jejími. ¹⁵ Bránu pak

studnice opravoval Sallun syn Kolchozùv, hejtman kraje Masfa. On ji vystavil a pøikryl ji, a vstavil vrata její s zámky i závorami jejími, a zed rybníka Selach, od zahrady královské až k stupòùm sstoupajícím z místa Davidova. ¹⁶ Za ním opravoval Nehemiáš syn Azbukùv, hejtman nad polovici kraje Betsur, až naproti hrobùm Davidovým, a až k rybníku udilanému, až k domu silných. ¹⁷ Za ním opravovali Levítové, Rechum syn Báni, podlé nihož opravoval Chasabiáš, hejtman nad polovicí kraje Ceily s krajem svým. ¹⁸ Za ním opravovali bratøí jejich, Bavai syn Chenadadùv, hejtman nad polovicí kraje Ceily. ¹⁹ Podlé niho pak opravoval Ezer syn Jesua, hejtman Masfa, díl druhý naproti, kudyž se chodí k skladu zbroje Mikzoa. ²⁰ Za ním rozhorliv se, opravoval Báruch syn Zabbai, díl druhý od Mikzoa až ke dveøùm domu Eliasiba, kníze nejvyššího. ²¹ Za ním opravoval Meremot syn Uriáše, syna Kózi, díl druhý ode dveøí domu Eliasibova až do konce domu jeho. ²² Za ním opravovali kníží, kteøíž bydlili v rovinì. ²³ Za ním opravoval Benjamin a Chasub proti domùm svým. Za ním opravoval Azariáš syn Maaseiáše, syna Ananiášova vedlé domu svého. ²⁴ Za ním opravoval Binnui syn Chenadadùv díl druhý, od domu Azariášova až do Mikzoa a až k úhlu. ²⁵ Pálal syn Uzai proti Mikzoa a víži vysoké, kteráž vyhlédala z domu králova, jenž byla v placu u žaláøe. Za ním Pedaiáš syn Farosùv. ²⁶ Netinejští pak, jenž bydlili v Ofel, až naproti bráni vodné k východu, a víži vysoké. ²⁷ Za ním opravovali Tekoitští díl druhý, naproti víži veliké a vysoké, až ke zdi pøi Ofel. ²⁸ Od brány koðské opravovali kníží, jeden každý naproti domu svému. ²⁹ Za tím opravoval Sádoch syn Immerùv naproti domu svému. Za ním pak opravoval Semaiáš syn Sechaniášùv, strážný brány východní. ³⁰ Za ním opravoval Chananiáš syn Selemiášùv, a Chanun syn Zalafùv šestý, díl druhý. Za ním

opravoval Mesullam syn Berechiášùv proti pokoji svému. ³¹ Za ním opravoval Malkiáš syn zlatníkùv až k domu Netinejských a kupcù, naproti bránì Mifkad, až do paláce úhlového. ³² A mezi palácem úhlovým až do brány bravné opravovali zlatníci a kupci.

4

¹ I stalo se, když uslyšel Sanballat, že stavíme zed, rozpálil se hnìvem, a rozzlobiv se velmi, posmíval se Židùm. ² Nebo mluvil pøed bratøími svými a pøed vojskem Samaøským, øka: Co ti bídñí Židé berou pøed sebe? Tak-liž mají býti zanecháni? Což budou obìtovati? Za jeden-liž den to dodìlati mají? Také-liž i kamení z hromad rumu kòisiti budou, kteréž spáleno jest? ³ Tobiáš pak Ammonitský podlé niho øekl: Necha⁺ stavíjí, však liška pøibìhna, prorazí zed jejich kamennou. ⁴ Slyš, ó Bože náš, že jsme v pohrdání, a obra⁺ pohanìní jejich na hlavu jejich, a dej je v loupež v zemi, do níž by zajati byli. ⁵ A nepøikrývej nepravosti jejich, a høích jejich od tváøi tvé a⁺ není shlazen, proto že jsou ti popouzeli v stavitelích. ⁶ A tak stavili jsme tu zed, a spojili všecku až do polu, a mìl lid srdce k tomu dílu. ⁷ Což když uslyšel Sanballat, a Tobiáš a Arabští, Ammonitští i Azotští, že by na dyl pøibývalo zdi Jeruzalémské, a že se již byly poèaly mezery zavíratì, rozpálili se hnìvem velice. ⁸ Protož spuntovali se všickni spoleènì, aby táhli k boji proti Jeruzalému a aby jemu pøekážku uèinili. ⁹ (My pak modlili jsem se Bohu svému, a postavili jsme stráž proti nim ve dne i v noci, bojíce se jich. ¹⁰ Nebo øekli Judští: Zemdlela⁺ jest síla nosièù, a rumu ještì mnoho jest, neodolali⁺ bychom jim, stavíjíce zed.) ¹¹ Anobrž i øekli nepøátelé naši: Nezvidí⁺, ani spatøí, až vpadneme mezi ni, a pomordujeme je, aneb zastavíme to dílo. ¹² Když pak pøišli Židé, kteøíž s nimi

bydlili, a pravili nám na desetkrát: Mìjte pozor na všechna místa, kudyž se chodí k nám: ¹³ Tedy postavil jsem na dolních místech za zdí, i na místech pøíkrých, a osadil jsem lidem po èeledech s meèi, s kopími a luèišti jejich. ¹⁴ A když jsem to spatøil, vstana, øekl jsem k pøednìjším a knížatùm i k jinému lidu: Nebojte se jich, ale na Pána velikého a hrozného pamatujte, a bojujte za bratøí své, za syny své a dcery své, za manželky své a domy své. ¹⁵ I stalo se, když uslyšeli nepøátelé naši, že jest nám to oznámeno, tož' Bùh rozptýlil radu jejich, a my navrátili jsme se všickni ke zdem, každý k dílu svému. ¹⁶ Ale však od toho dne polovice služebníkù mých dìlali, a polovice jich držela kopí, pavézy a luèišti, a pancíøe, a knížata stála za vši èeledí Judskou. ¹⁷ Ti také, kteøíž dìlali na zdi, i nosièi bøemen, i nakladaèi, každý jednou rukou dìlal, a v druhé držel braò. ¹⁸ Z tìch pak, kteøíž stavili, mìl jeden každý meè svùj pøipásaný na bedrách svých, a tak stavili, a trubaè stál podlé mne. ¹⁹ Nebo jsem øekl k pøednìjším a knížatùm i k jinému lidu: Dílo veliké a široké jest, a my porùznu jsme na zdi, podál jeden od druhého. ²⁰ Na kterém byste koli místi uslyšeli hlas trouby, tu se shromažíte k nám. Bùh náš bude bojovati za nás. ²¹ A tak my dìlali jsme dílo, a polovice jich držela kopí od svitání až do soumraku. ²² Tehdáž také øekl jsem lidu: Každý s služebníkem svým nocuj u prostøed Jeruzaléma, a' je máme k strážì v noci, a ve dne k dílu. ²³ Proèež i já, i bratøí moji, i služebníci moji, i strážní, kteøíž chodí za mnou, nebudeme svláèeti odìvu svého. Žádný ho nesložì, leè u vody.

5

¹ Byl pak pokøik veliký lidu i žen jejich na bratøí jich Židy. ² Nebo nikteøí pravili: Synù a dcer máme tak

mnoho, že za ni obilé jednáme, abychom jísti a živi býti mohli. ³ Jiní opít pravili: Pole svá i vinice své, a domy své zzastavovati musíme, abychom obilé jednati mohli v hladu tomto. ⁴ Jiní ještě pravili: Musíme vypùjëiti penìz, abychom dali plat králi, na svá pole i vinice své, ⁵ Ješto aj, jakož tìlo bratøí našich, tak tìla naše, jakož synové jejich, tak i synové naši. A však my musíme podrobovati syny své a dcery své v službu, a nikteré již ze dcer našich podrobeny jsou, a nemůžeme s nic býti, ponìvadž pole naše a vinice naše drží jiní. ⁶ Protož rozhnìval jsem se velmi, když jsem slyšel kòik jejich a slova taková. ⁷ I uložil jsem v srdci svém, abych domlouval pøednìjším a knížatùm, øka jim: Vy jste ti, jenž obtìžujete jeden každý bratra svého. I svolal jsem proti nim shromáždìní veliké. ⁸ A øekl jsem jim: My vyplacujeme bratøí své Židy, kteøíž prodáni byli pohanùm, podlé možnosti naší. Což vy zase prodávati máte bratøí vaše, anobrž což je sobì prodávati budete? Kteøížto umkli a nenalezli odpovìdi. ⁹ Øekl jsem dále: Není to dobøe, což dìláte. Zdali v bázni Boha našeho nemáte choditi raději než v pohanìní pohanù, nepøátel našich? ¹⁰ I já také s bratøími svými a s služebníky svými mohl bych bráti od nich peníze aneb obilé, a však odpus'tme jim medle ten dluh. ¹¹ Navra'te jim, prosím, ješto dnes pole jejich, vinice jejich, zahrady olivové jejich i domy jejich, i ten stý díl penìz, obilé, vína i oleje, kterýž od nich béøete. ¹² Odpovìdìli: Navrátíme, aniž èeho od nich vyhledávati budeme; tak uèiníme, jakž ty pravíš. Tedy svolav kníží, zavázal jsem je pøísahou, aby tak uèinili. ¹³ Vytøásl jsem také podolek svùj, a øekl jsem: Tak vytøes Bùh každého muže, kdož by nenaplnil slova tohoto, z domu jeho, z úsilí jeho, a tak buì vytøesený a prázdný. I øeklo všecko shromáždìní: Amen, a chválili Hospodina. I uèinil lid tak. ¹⁴ Anobrž také ode dne, v nìmž

jsem postaven, abych byl vývodou jejich v zemi Judské, od léta dvadcatého až do léta třicátého druhého Artaxerxa krále, za dvanácte let, ani já ani bratři moji pokrmu knížecího jsme nejedli, ¹⁵ Ješto vývodové prvnější, kteříž byli pøede mnou, obtìžovali lid, berouce od nich chléb a víno mimo ètyøidceti lotù støibra. Nadto i služebníci jejich ssuzovali lid, èehož jsem já neèinil, boje se Boha. ¹⁶ Alebrž také i pøi opravování zdi pracoval jsem, aniž jsme skupovali rolí, ano i všickni služebníci moji byli tu shromáždìni k dílu. ¹⁷ Pøesto Židé a knížat pùl druhého sta osob, a kteříž pøicházeli k nám z národù okolních, jídali u stolu mého. ¹⁸ Proèež strojívalo se toho na každý den jeden vůl, šest ovec výborných, též i ptáci byli mi strojeni, a v jednom z desíti dnù všelijakého vína dávalo se dosti. Však s tím se vším pokrmu knížecího nežádal jsem, nebo tížká poroba vzložena byla na lid ten. ¹⁹ Budiž pamìtliv na mne, Bože můj, k dobrému, což jsem pak koli èinil pøi lidu tomto.

6

¹ I stalo se, když uslyšel Sanballat a Tobiáš, a Gesem Arabský i jiní nepřátelé naši, že bych vystavil zed, a že nezůstalo v ní mezery, aèkoli jsem ještì až do toho èasu nevstavil vrat do bran, ² Že poslal Sanballat a Gesem ke mnì, øka: Pøii, a rozmluvíme spolu ve vsi na rovinách Ono. Ale oni mé zlé obmyšleli. ³ Takž jsem poslal k nim posly, øka: Dílo veliké dělám, protož nemohu odjíti. Což se má meškati dílo, když bych je opustì, k vám sjíti mìl? ⁴ I posílali ke mnì na týž zpùsob ètyøikrát, a odpovìdìl jsem jim týmiž slovy. ⁵ Potom poslal ke mnì Sanballat na tentýž zpùsob po páté služebníka svého s listem otevøeným. ⁶ V kterémž bylo psáno: Slyší se mezi národy, jakž Gasmu praví, že ty a Židé myslíte se zprotiviti, a že ty proto stavíš

zed, abys králem jejich byl, jakž se to dokoná. ⁷ Také žes i proroky postavil, aby hlásali o tobì v Jeruzalémì, økouce: Král v Judstvu. Nyní tedy uslyší král ty vìci. Protož pøii, a poradíme se spolu. ⁸ Tedy poslal jsem k nìmu, øka: Není^t toho nic, což ty pravíš, ale sám sobì to vymýšlíš. ⁹ Nebo všickni ti nás ustrašiti se snažovali, myslíce: Oslábnou ruce jejich pøi díle, a nedokoná se to. Ale však ty, ó Bože, posilò rukou mých. ¹⁰ A když jsem všel do domu Semaiáše syna Delaiášova, syna Mehetabelova, kterýž se byl zavøel, øekl mi: Sejdìme se do domu Božího, do vnitøku chrámu, a zavøeme dvéøe chrámové; nebo pøijdou, chtíc ti zamordovati. A to v noci pøijdou, aby ti zamordovali. ¹¹ Jemuž jsem øekl: Takový-liž by muž, jako jsem já, utíkati mìl? Aneb kdo jest tak, jako jsem já, ješto by vejda do chrámu, živ byl? Nevejdu^t. ¹² I poznal jsem, a aj, Bùh neposlal ho, ale proctví to mluvil proti mnì, že ho Tobiáš a Sanballat byli ze mzdy najali. ¹³ Proto pak ze mzdy byl najat, abych já ustrašen jsa, uèinil to a zhøešil, aby mi to bylo u nich k zlé povìsti, èimž by mi utrhalì. ¹⁴ Budiž pamìtliv, mùj Bože, na Tobiáše a Sanballata, podlé tìch skutkù jejich, i na Noadii prorokyni, a na jiné proroky, kteøíž strašili mne. ¹⁵ A tak dodìlána jest zed ta pìtmecítmého dne mìsíce Elul v padesáti a dvou dnech. ¹⁶ To když uslyšeli všickni nepøátelé naši, a vidìli všickni národové, kteøíž byli vùkol nás, ulekli se velmi; nebo poznali, že od Boha našeho pùsobeno bylo dílo to. ¹⁷ Také v tìch dnech i listy èasto posílali pøednìjší Judští k Tobiášovi, tolikéž od Tobiáše docházely k nim. ¹⁸ Nebo mnozí v Judstvu mìli s ním pøísahu, proto že byl zetìm Sechaniáše syna Arachova, a Jochanan syn jeho pojal byl dceru Mesullama syna Berechiášova. ¹⁹ K tomu i dobré èiny jeho vypravovali pøede mnou, a øeèi mé vynášeli k nìmu. Listy pak posílal Tobiáš, aby mne ustrašil.

7

¹ A když byla dostavena zeď, a zavìsil jsem vrata, a ustanoveni byli vrátní i zpìváci i Levítové, ² Poruèil jsem Chananovi bratru svému, a Chananiášovi hejtmanu hradu Jeruzalémského, (proto že on byl muž vìrný a bohabojný nad mnohé), ³ A øekl jsem jim: Nech^t nebyvají otvírány brány Jeruzalémské, až obejde slunce, a když ti, jenž tu stávají, zavrou brány, vy ohledejte. A tak postavil jsem stráž z obyvatelù Jeruzalémských, každého v stráži jeho, a každého naproti domu jeho. ⁴ Mìsto pak to bylo široké a veliké, ale lidu málo v ohradì jeho, a domové nebyli vystaveni. ⁵ Protož dal mi to Bùh mùj v srdce mé, že jsem shromáždil pøednìjší, a knížata i lid, aby byli vyèeteni podlé pořádku rodù. I našel jsem knihu o rodu tìch, kteøíž se byli prvé pøestìhovali, a našel jsem v ní napsáno: ⁶ Tito jsou lidé té krajiny, kteøíž šli z zajetí a pøestìhování toho, jakž je byl pøestìhoval Nabuchodonozor král Babylonský, a navrátìli se do Jeruzaléma a do Judstva, jeden každý do mìsta svého. ⁷ Kteøíž pøišli s Zorobábelem, s Jesua, s Nehemiášem, Azariášem, Raamiášem, Nachamanem, Mardocheem, Bilsanem, Mišperetem, Bigvajem, Nechumem, Baanou, poèet mužù z lidu Izraelského: ⁸ Synù Farosových dva tisíce, sto sedmdesát dva; ⁹ Synù Sefatiášových tøi sta sedmdesát dva; ¹⁰ Synù Arachových šest set padesát dva; ¹¹ Synù Pachat Moábových, synù Jesua a Joábových, dva tisíce, osm set a osmnáct; ¹² Synù Elamových tisíc, dvì stì padesát ètyøi; ¹³ Synù Zattuových osm set ètyøidceti pìt; ¹⁴ Synù Zakkai sedm set a šedesát; ¹⁵ Synù Binnui šest set ètyøidceti osm; ¹⁶ Synù Bebai šest set dvadceti osm; ¹⁷ Synù Azgadových dva tisíce, tøi sta dvamecìtma; ¹⁸ Synù Adonikamových šest set šedesáte sedm; ¹⁹ Synù Bigvai dva tisíce, šedesáte sedm; ²⁰ Synù Adinových šest

set padesát pìt; ²¹ Synù Aterových z Ezechiáše devadesát osm; ²² Synù Chasumových tõi sta dvadcati osm; ²³ Synù Bezai tõi sta dvadcati ètyøi; ²⁴ Synù Charifových sto a dvanáct; ²⁵ Synù Gabaonitských devadesát pìt; ²⁶ Mužù Betlémských a Netofatských sto osmdesát osm; ²⁷ Mužù Anatotských sto dvadcati osm; ²⁸ Mužù Betazmavetských ètyøidceti dva; ²⁹ Mužù Kariatjeharimských, Kafirských a Berotských sedm set ètyøidceti a tõi; ³⁰ Mužù Ráma a Gabaa šest set dvadcati jeden; ³¹ Mužù Michmas sto dvadcati dva; ³² Mužù z Bethel a Hai sto dvadcati tõi; ³³ Mužù z Nébo druhého padesáte dva; ³⁴ Synù Elama druhého tisíc, dvì stì padesát ètyøi; ³⁵ Synù Charimových tõi sta dvadcati; ³⁶ Synù Jerecho tõi sta ètyøidceti pìt; ³⁷ Synù Lodových, Chadidových a Onových sedm set dvadcati jeden; ³⁸ Synù Senaa tõi tisíce, devìt set a tøidceti. ³⁹ Knìží: Synù Jedaiášových z domu Jesua devìt set sedmdesát tõi; ⁴⁰ Synù Immerových tisíc, padesát dva; ⁴¹ Synù Paschurových tisíc, dvì stì ètyøidceti sedm; ⁴² Synù Charimových tisíc a sedmnáct. ⁴³ Levítù: Synù Jesua a Kadmiele, synù Hodevášových sedmdesát ètyøi. ⁴⁴ Zpìvákù: Synù Azafových sto ètyøidceti osm. ⁴⁵ Vrátných: Synù Sallumových, synù Aterových, synù Talmonových, synù Akkubových, synù Chatita, synù Sobai, sto tøidceti osm. ⁴⁶ Netinejských: Synù Zicha, synù Chasufa, synù Tabbaot, ⁴⁷ Synù Keros, synù Sia, synù Fadon, ⁴⁸ Synù Lebana, synù Chagaba, synù Salmai, ⁴⁹ Synù Chanan, synù Giddel, synù Gachar, ⁵⁰ Synù Reaia, synù Rezin, synù Nekoda, ⁵¹ Synù Gazam, synù Uza, synù Paseach, ⁵² Synù Besai, synù Meunim, synù Nefisesim, ⁵³ Synù Bakbuk, synù Chakufa, synù Charchur, ⁵⁴ Synù Bazlit, synù Mechida, synù Charsa, ⁵⁵ Synù Barkos, synù Sisera, synù Tamach, ⁵⁶ Synù Neziach, synù Chatifa, ⁵⁷ Synù služebníků Šalomounových, synù Sotai, synù Soferet, synù Ferida, ⁵⁸ Synù Jaala,

synù Darkon, synù Giddel, ⁵⁹ Synù Sefatíášových, synù Chattil, synù Pocheret Hazebaim, synù Amon, ⁶⁰ Všech Netinejských a synù služebníkù Šalomounových tøi sta devadesát dva. ⁶¹ Tito také byli, kteøíž vyšli z Telmelach a Telcharsa: Cherub, Addon a Immer. Ale nemohli prokázati rodu otcù svých a semene svého, že by z Izraele byli. ⁶² Synù Delaiášových, synù Tobiášových, synù Nekodových šest set ètyøidceti dva. ⁶³ A z kníží: Synové Chabaiášovi, synové Kózovi, synové Barzillai toho, kterýž pojav sobì z dcer Barzillai Galádského manželku, nazván jest jménem jejich. ⁶⁴ Ti vyhledávali jeden každý zapsání o sobì, chtíce prokázati rod svùj, ale nenašlo se. A protož zbaveni jsou knížství. ⁶⁵ A zapovìdìl jim Tirsata, aby nejedli z vícì svatosvatých, dokudž by nestál knìz s urim a tumim. ⁶⁶ Všeho toho shromáždìní pospolu ètyøidceti a dva tisíce, tøi sta a šedesát, ⁶⁷ Kromì služebníkù jejich a dìvek jejich, jichž bylo sedm tisíc, tøi sta tøidceti sedm. A mezi nimi bylo zpìvákù a zpìvakyní dvì stì ètyøidceti pìt. ⁶⁸ Konì jejich sedm set tøidceti šest, mezkù jejich dvì stì ètyøidceti pìt, ⁶⁹ Velbloudù ètyøi sta tøidceti pìt, oslù šest tisíc, sedm set a dvadceti. ⁷⁰ Tehdy nikteøí z knížat èeledí otcovských dávali ku potøebám. Tirsata dal na poklad tisíc drachem zlata, bání padesát, sukní knížských pìt set a tøidceti. ⁷¹ Knížata také èeledí otcovských dali na poklad ku potøebám dvadceti tisíc drachem zlata, a støíbra liber dva tisíce a dvì stì. ⁷² Což pak dali jiní z lidu, bylo zlata dvadcet tisíc drachem, a støíbra dva tisíce liber, a sukní knížských šedesát sedm. ⁷³ A tak osadili se kníží a Levítové, a vrátní i zpìváci, lid a Netinejští, i všecken Izrael v mìstech svých. I nastal mìsíc sedmý, a synové Izraelští byli v mìstech svých.

8

¹ I shromáždil se všecken lid jednomyslně do ulice, kteráž jest proti bráně vodné, a øekli Ezdrášovi uèiteli, aby pøinesl knihu zákona Mojžíšova, kterýž vydal Hospodin lidu Izraelskému. ² Tedy pøinesl Ezdráš kníž zákon pøed to shromáždění mužù i žen i všech, kteøíž by rozumnì poslouchati mohli, prvního dne mìsíce sedmého. ³ I èetl v něm na té ulici, kteráž jest proti bráně vodné, od jitra až do poledne, pøi pøítomnosti mužù i žen, i kteøížkoli rozumìti mohli. A uši všeho lidu obráceny byly k knize zákona. ⁴ Stál pak Ezdráš uèitel na kazatelnici døevíné, kterouž byli udílali k té vici, a stál podlé niho Mattitiáš, Sema, Anaiáš, Uriáš, Helkiáš a Maaseiáš, po pravé ruce jeho, po levé pak Pedaiáš, Misael, Malkiáš, Chasum, Chasbadana, Zachariáš a Mesullam. ⁵ Otevøel tedy Ezdráš knihu pøed oèima všeho lidu, (nebo výše stál než všecken lid). Kterouž jakž otevøel, povstal všecken lid. ⁶ I dobroøeìl Ezdráš Hospodinu Bohu velikému, a všecken lid odpovídal: Amen, amen, pozdvihující rukou svých, a sklodující hlavy, poklonu uèinili Hospodinu tváøí k zemi. ⁷ Tak i Jesua, Báni, Serebiáš, Jamin, Akkub, Sabetai, Hodiáš, Maaseiáš, Kelita, Azariáš, Jozabad, Chanan, Pelaiáš, a Levítové vyuèovali lid zákonu. Lid pak byl na místi svém. ⁸ Nebo ètli v té knize v zákonì Božím srozumitelnì, a vykládající smysl, vysvìtlovali to, což ètli. ⁹ Potom øekl Nehemiáš, jinak Tirsata, a Ezdráš kníž, uèitel, a Levítové, kteøíž lid vyuèovali, všemu lidu: Den tento posvícený jest Hospodinu Bohu vašemu, nekviítež, ani plaète. (Nebo plakal všecken lid, když slyšeli slova zákona.) ¹⁰ Ale jdíte, øekl jim, a jezte tuèné vici, a píte sladké, sdílející se s tìmi, kteøíž nemají nic pøipraveno. Den zajisté tento svatý jest Pánu našemu, protož nermu'tež se, nýbrž radost Hospodinova budiž síla vaše. ¹¹ A když tak Levítové

pospokojili všeho lidu, mluvíce: Mlète, nebo den svatý jest, a nermu'te se, ¹² Odšel všecken lid, aby jedli a pili, a aby se sdíleli. I veselili se velmi, proto že srozumìli slovùm tím, kteráž jim v známost uvedli. ¹³ Potom nazejtøí sešla se knížata èeledí otcovských ze všeho lidu, kníží i Levítové k Ezdrášovi uèiteli, aby vyrozumìli slovùm zákona. ¹⁴ Našli pak napsáno v zákonì, že pøikázal Hospodin skrze Mojžíše, aby bydlili synové Izraelští v stáncích na slavnost mìsíce sedmého, ¹⁵ A aby dali prohlásiti a provolati po všech mìstech svých i v Jeruzalémì, økouce: Vyjdìte na hory, a pøineste ratolestí olivových a ratolestí døíví borovéhoho, a ratolestí myrtových, i ratolestí palmových, a ratolestí døíví hustého, abyste nadílali stánekù, tak jakž psáno jest. ¹⁶ Protož vyšed lid, pøinesli a nadílali sobì stánekù, jeden každý na støeše své, i v síních svých, i v síních domu Božího, i v ulici brány vodné, i v ulici brány Efraim. ¹⁷ A tak nadílali stánekù všecho shromáždíní tìch, jenž se vrátili z zajetí, a bydlili v nich, (aèkoli neèinili tak synové Izraelští ode dnù Jozue syna Nun, až do dne toho). I byla radost velmi veliká. ¹⁸ Èetl pak v knize zákona Božího na každý den, od prvního dne až do posledního, a drželi slavnost za sedm dní. Osmého pak dne byl svátek podlé obyèeje.

9

¹ Potom dvadcátého ètvrtého dne téhož mìsíce shromáždili se synové Izraelští, a postíce se v žíních, posypali se prstí, ² (Oddìlilo se pak bylo sími Izraelské ode všech cizozemcù), a stojíce, vyznávali høíchy své i nepravosti otcù svých. ³ I stáli na místech svých, a ètli v knize zákona Hospodina Boha svého ètyøikrát za den, a ètyøikrát vyznávali a klanìli se Hospodinu Bohu svému. ⁴ Za tím vystoupivše na výstupek Levítský Jesua a

Báni, Kadmiel, Sebaniáš, Bunni, Serebiáš, Báni a Chenani, volali hlasem velikým k Hospodinu Bohu svému. ⁵ A øekli Levítové ti, Jesua, Kadmiel, Báni, Chasabniáš, Serebiáš, Hodiáš, Sebaniáš a Petachiáš: Vstaøte, dobroøeete Hospodinu Bohu svému, od vikù až na vïky, a a' dobroøeèí slavnému jménu jeho, a vyššímu nad každé dobroøeèení i chválu. ⁶ Ty jsi, Hospodine, sám ten jediný, ty jsi uèinil nebesa, nebesa nebes i všecko vojsko jejich, zemi i všecko, což jest na ní, moøe i všecko, což jest v nich, obživuješ také všecko, ano i vojska nebeská pøed tebou se sklánjí. ⁷ Ty jsi, Hospodine, Bùh ten, kterýž jsi vyvolil Abrama, a vyvedl jej z Ur Kaldejských, a dal jsi jemu jméno Abraham. ⁸ A nalezl jsi srdce jeho virné pøed sebou, a uèinil jsi s ním smlouvu, že dáš zemi Kananejského, Hetejského, Amorejského, Ferezejského, Jebuzejského a Gergezejského, že dáš ji semeni jeho, a naplnils slova svá, nebo spravedlivý jsi ty. ⁹ Popatøil jsi zajisté na trápení otcù našich v Egyptì, a køik jejich vyslyšel jsi pøi moøi Rudém. ¹⁰ A ukazovals znamení a zázraky na Faraonovi i na všech služebnících jeho, i na všem lidu zemi jeho; nebo vidìl jsi, že jsou pýchu provodili nad nimi. Èímž jsi dobyl sobì jména, jakž se to podnes vidí. ¹¹ Nadto i moøe jsi pøed nimi rozdìlil, tak že pøešli prostøedkem moøe po suše, a ty, jenž je stihali, uvrhl jsi do hlubin, jako kámen do vody veliké. ¹² A sloupem oblakovým vodils je ve dne, a sloupem ohnivým v noci, osvìcuje jim cestu, kudy by jítì mìli. ¹³ Potom jsi sstoupil na horu Sinai, a mluvil jsi s nimi s nebe, a vydal jsi jim soudy pøímé a zákony pravé, ustanovení a pøikázání dobrá. ¹⁴ Těž i sobotu svou svatou známú jsi jim uèinil, a pøikázání, ustanovení i zákon vydals jim skrze Mojžíše, služebníka svého. ¹⁵ Také i chléb s nebe dal jsi jim v hladu jejich, a vodu z skály vyvedl jsi jim v žízni jejich, a rozkázal jsi

jim, aby šli a dìdièni vládli zemí, kterouž jsi zdvihna ruku svou, pøisáhl dáti jim. ¹⁶ Oni pak a otcové naši pyšni sobì poèínali, a zatvrdivše šíji svou, neposlouchali pøikázání tvých. ¹⁷ Nýbrž hned nechtili slyšeti, aniž se rozpomenuli na divné èiny tvé, kteréž jsi pùsobil pøi nich, a zatvrdivše šíji svou, ustavovali sobì vůdce, chtěce se navrátiti k porobení svému z zarputilosti své. Ty však, Bože, snadný k odpuštění, milostivý a lítostivý, dlouho shovívající a hojný v milosrdenství, neopustils jich. ¹⁸ Ano i tehdáž, když sobì udílali tele slité a øekli: Tito jsou bohové tvoji, kteøíž ti vyvedli z Egypta, a dopustili se velikého rouhání. ¹⁹ Ty však pro svá mnohá slitování neopustil jsi jich na poušti. Sloup oblakový neodcházel od nich ve dne, veda je po cestì, ani sloup ohnivý v noci, osvìcuje je a cestu, po níž jíti mìli. ²⁰ Nadto Ducha svého dobrého dal jsi k vyuèování jich, manny své také neodjals od úst jejich, a vodu dal jsi jim v žízni jejich. ²¹ A tak za ètyøidceti let krmil jsi je na poušti. V nièemž nedostatku nemìli, odìv jejich nezvetšel, a nohy jejich se neodhnetly. ²² Potom dal jsi jim království a národy, kteréž jsi rozehnal do koutù, tak že dìdièni obdrželi zemi Seonovu, a zemi krále Ezebon, i zemi Oga krále Bázan. ²³ Syny pak jejich rozmnožil jsi jako hvìzdy nebeské, a uvedl jsi je do zemì, o kteréž jsi byl øekl otcùm jejich, že do ní vejdou, aby jí vládli. ²⁴ Nebo všedše synové, dìdièni obdrželi zemi tu, když jsi snížil pøed nimi obyvatele té zemì Kananejské, a dals je v ruku jejich, i krále jejich, i národy té zemì, aby s nimi nakládali podlé vůle své. ²⁵ A tak vzali mìsta hrazená i pole úrodná, a dìdièni ujali domy plné všeho dobrého, studnice vykopané, vinice a olivoví, i stromoví ovoce nesoucí velmi mnohé. I jedli, a nasyceni jsouce, vytyli, a v dobrodiní tvém hojném rozkošì oplývali. ²⁶ Když pak popouzejíce ti, zprotivili se tobì, zavrhše

zákon tvůj za hřbet svůj, a proroky tvé zmrdovali, kteříž jim osvědčovali, aby je obrátili k tobě, a dopouštěli se velikého rouhání, ²⁷ Dával jsi je v ruku nepřátel jejich, kteříž je ssužovali. A když v čas ssoužení svého volali k tobě, tys je s nebe vyslyšal, a podle mnohých slitování svých dával jsi jim vysvoboditele, kteříž je vysvobozovali z ruky nepřátel jejich. ²⁸ Mezitím, jakž jen oddechnutí měli, zase znovu činili zlé před tebou, a protož pouští jsi je v ruku nepřátel jejich, aby panovali nad nimi. Když se pak opět obrátili, a křičeli k tobě, tys je s nebe vyslyšal a vysvobozoval podle slitování svých po mnohé čas. ²⁹ A napomínals jich, abys je obrátil k zákonu svému, ale oni pyšně sobě počínali, a neposlouchali přikázání tvých, a proti soudům tvým hřešili, v nichžto, činili by je člověk, byl by živ. Nýbrž plece svého uchylující, šíjí svou zatvrzovali, a neposlouchali. ³⁰ A však shovával jsi jim po mnohá léta, osvědčuje jim duchem svým skrze proroky své, a když neposlouchali, dal jsi je v ruku národům země. ³¹ Ale pro slitování svá mnohá nedals jim do konce zahynouti, aniž jsi jich opustil, proto že jsi Bůh milostivý a lítostivý. ³² Nyní tedy, ó Bože náš, silný, veliký, mocný a hrozný, kterýž ostěhláš smlouvy a milosrdenství, nechť to není u tebe za málo, že ty všechny tížkosti na nás přišly, na krále naše, knížata naše, kněží naše, proroky naše i na otce naše, a na všecken lid tvůj, hned ode dnů králů Assyrských, až do tohoto dne, ³³ Ačkoli ty jsi spravedlivý ve všech těch věcech, kteréž přišly na nás. Nebo jsi spravedlivě to učinil, ale my jsme bezbožně činili. ³⁴ I králové naši, knížata naše, kněží naši i otcové naši neplnili zákona tvého, aniž šetřili přikázání tvých a svědectví tvých, jimiž se jim osvědčoval. ³⁵ Nebo oni v království svém a v dobrodiní tvém hojném, kteréž jsi jim ukazoval, a v zemi široké a úrodné, kterouž jsi jim dal, nesloužili

tobì, aniž se odvrátili od èinù svých zlých. ³⁶ Aj, my jsme dnes manové, a to v zemi, kterouž jsi dal otcùm našim, aby jedli ovoce její a dobré vìci její, aj, jsme v ní manové. ³⁷ Již^t úrody své vydává v hojnosti králùm, kteréž jsi postavil nad námi pro høíchy naše, a oni^t i nad tily našimi se potøásají, i nad hovady našimi podlé vùle své, tak že jsme u veliké úzkosti. ³⁸ Se všim však tím èiníme smlouvu nepohnutelnou, i zapisujeme, kteréž potvrzují knížata naše, Levítové naši, i kníží naši.

10

¹ Kteøíž pak potvrzovali, byli tito: Nehemiáš Tir-sata, syn Chachaliášùv, a Sedechiáš, ² Saraiáš, Azariáš, Jeremiáš, ³ Paschur, Amariáš, Malkiáš, ⁴ Chattus, Sebaniáš, Malluch, ⁵ Charim, Meremot, Abdiáš, ⁶ Daniel, Ginneton, Báruch, ⁷ Mesullam, Abiáš, Miamin, ⁸ Maaseiáš, Bilkai, Semaiáš. To kníží. ⁹ Levítové pak: Jesua syn Azaniášùv, Binnui z synù Chenadad, Kadmiel. ¹⁰ Bratøí pak jejich: Sebaniáš, Hodiáš, Kelita, Pelaiáš, Chanan, ¹¹ Mícha, Rechob, Chasabiáš, ¹² Zakur, Serebiáš, Sebaniáš, ¹³ Hodiáš, Báni, Beninu. ¹⁴ Pøední z lidu: Paros, Pachat Moáb, Elam, Zattu, Báni, ¹⁵ Bunni, Azgad, Bebai, ¹⁶ Adoniáš, Bigvai, Adin, ¹⁷ Ater, Ezechiáš, Azur, ¹⁸ Hodiáš, Chasum, Bezai, ¹⁹ Charif, Anatot, Nebai, ²⁰ Magpias, Mesullam, Chezir, ²¹ Mesezabel, Sádoch, Jaddua, ²² Pelatiáš, Chanan, Anaiáš, ²³ Ozeáš, Chananiáš, Chasub, ²⁴ Loches, Pilcha, Sobek, ²⁵ Rechum, Chasabna, Maaseiáš, ²⁶ Achiáš, Chanan, Anan, ²⁷ Malluch, Charim, Baana. ²⁸ Tak i jiní z lidu, kníží, Levítù, vrátných, zpìvákù, Netinejských i všickni, kteøíž se oddílili od národù zemí k zákonu Božímu, ženy jejich, synové jejich i dcery jejich, každý umilý a rozumný, ²⁹ Chopivše se téhož s bratøími svými a timi, kteøíž byli pøedníjší, pøistupovali, prokletím a pøisahou se zavazujíce: Že budeme choditi v zákonì Božím, kterýž vydán

Nehemjáš 10:30 20 Nehemjáš 10:39

jest skrze Mojžíše služebníka Božího, a ostøíhati i plniti všecka pøikázání Hospodina Pána našeho, i soudy jeho, i ustanovení jeho; ³⁰ Také že nebudeme dávati dcer svých národùm zemí, ani dcer jejich bráti synùm svým, ³¹ Ani od cizozemcù, kteøíž by nám pøinášeli jaké koupì a jakékoli potravu v den sobotní na prodej, pøijímati v sobotu aneb v sváteèní den, a že necháme rolí sedmého léta, i všelikého dobývání dluhu. ³² I to naøídili jsme mezi sebou, abychom dávali tøetí díl lotu na každý rok k službì domu Boha našeho, ³³ Na chleby zpoøádání, i obìt ustaviènou, i na zápal ustavièný k sobotám, novmìsícùm a slavnostem, i na vícì svaté, i obìti za høíchy k oèištìní Izraele, i na všecko pøisluhování domu Boha našeho. ³⁴ Metali jsme i losy s strany kníží, Levítù i lidu, pøèinou døíví nošení, aby ho dodávali do domu Boha našeho, èeledem otcù našich èasy vymìøenými, rok po roku, aby hoøelo na oltáøi Hospodina Boha našeho, jakž psáno jest v zákonì. ³⁵ Také, že chceme pøinášeti prvotiny zemì své, i prvotiny všelikého ovoce každého stromu, rok po roku do domu Hospodinova. ³⁶ K tomu i prvorozené syny své, i hovádku svá, (jakož psáno jest v zákonì), i prvorozené z skotù i bravù svých, že pøinášeti budeme do domu Boha svého, knížím pøisluhujícím v domì Boha našeho. ³⁷ A prvotiny tìsta svého i obìtí svých, i ovoce všelijakého stromu, mstu i oleje nového, aby pøinášeli knížím do pokojù domu Boha našeho, a desátky zemì naší Levítùm. A Levítové desátky ty vybíratì budou po všech mìstech, v nichž pracovati budeme. ³⁸ Bude pak pøi tom knìz, syn Aronùv, s Levíty, když Levítové ty desátky vyberou, a Levítové sami vnesou desátek z desátkù do domu Boha našeho, do pokojù v domì skladu. ³⁹ Nebo do tìch pokojù donášeti budou synové Izraelští i synové Léví obìti obilé, mstu a oleje nového, (kdež jsou nádoby svatynì), i kníží pøisluhující, vrátí i

zpliváci, abychom neopouštili domu Boha svého.

11

¹ I pøebývala knížata lidu v Jeruzalémì. Jiný pak lid metali losy, aby vzali desátého èlovìka k bydlení v Jeruzalémì mìstì svatém, ale devìt dílù v jiných mìstech, ² A èkoli dobroøeìil lid všechnìm mužùm tím, kteøíž se sami dobrovolnì podali k bydlení v Jeruzalémì. ³ A tito jsou pøednìjší té krajiny, kteøíž se osadili v Jeruzalémì. (V jiných pak mìstech Judských bydlili jeden každý v vládaøství svém, po mìstech svých, lid Izraelský, knìží a Levítové, i Netinejští, též i synové služebníkù Šalomounových.) ⁴ A tak v Jeruzalémì bydlili nìkteøí z synù Judových i z synù Beniaminových. Z Judových: Ataiáš syn Uziáše, syna Zachariášova, syna Amariášova, syna Sefatiášova, syna Mahalaleelova z synù Fáresových. ⁵ Též Maaseiáš syn Bárucha, syna Kolchozy, syna Chazaiášova, syna Adaiášova, syna Joiaribova, syna Zachariášova, syna Silonského. ⁶ Vøech synù Fáresových, bydlících v Jeruzalémì, ètyøi sta øedesáte osm, mužù udatných. ⁷ Synové Beniaminovi tito: Sallu syn Mesullama, syna Joedova, syna Pedaiášova, syna Kolaiášova, syna Maaseiášova, syna Itielova, syna Izaiášova. ⁸ A po nìm Gabai, Sallai. Vøech devìt set dvaceti osm. ⁹ Joel pak syn Zichri byl jim pøedstaven, a Juda syn Senua nad mìstem druhý po nìm. ¹⁰ Z knìží: Jedaiáš syn Joiaribùv a Jachin. ¹¹ Saraiáš syn Helkiáše, syna Mesullamova, syna Sádochova, syna Meraiotova, syna Achitobova, pøednì v domì Božím. ¹² Bratøí pak jejich, pøisluhujících v tom domì, osm set dvaceti dva. A Adaiáš syn Jerochama, syna Pelaliášova, syna Amzi, syna Zachariášova, syna Paschurova, syna Malkiášova, ¹³ A bratøí jeho, knìžat èeledí otcovských, dvì stì ètyøidceti dva. A Amassai syn Azarele, syna

Nehemjáš 11:14 22 Nehemjáš 11:36

Achzai, syna Mesillemotova, syna Immerova. ¹⁴ Bratøí pak jejich, mužù udatných, sto dvadceť osm, jimž pøedstaven byl Zabdiel syn Gedolimùv. ¹⁵ Z Levítù tito: Semaiáš syn Chasuby, syna Azrikamova, syna Chasabiášova, syna Bunni. ¹⁶ A Sabbetai s Jozabadem byli nad dílem pøi domì Božím vnì, z pøedních Levítù. ¹⁷ A Mataniáš syn Míchy, syna Zabdi, syna Azafova, pøední, zaèínal chvály a modlitbu. A Bakbukiáš druhý z bratøí jeho, a Abda syn Sammua, syna Galalova, syna Jedutunova. ¹⁸ Všech Levítù v mìstì svatém dvì stì osmdesát a ètyøi. ¹⁹ Z vrátných: Akkub, Talmon a bratøí jejich, strážní u bran, sto sedmdesát a dva. ²⁰ Ostatek pak lidu Izraelského, knìží a Levítù, bydlili ve všech mìstech Judských, jeden každý v òidictví svém. ²¹ Ale Netinejští bydlili v Ofel, Zicha pak a Gspa byli pøedstaveni Netinejským. ²² Pøedstavený pak Levítùm v Jeruzalémì byl Uzi syn Báni, syna Chasabiášova, syna Mataniášova, syna Míchova z synù Azafových, jenž byli zpìváci pøi službì domu Božího. ²³ Nebo poruèení královské bylo o nich, a stále odmìøení pro zpìváky na každý den. ²⁴ A Petachiáš syn Mesezabelùv, z synù Záry syna Judova, místo královské držíci v každém jednání k lidu. ²⁵ Ve vsech pak s poli jejich, z synù Judových bydlili v Kariatarbe a v vesnicích jeho, v Dibon a vesnicích jeho, v Jekabsael i ve vsech jeho, ²⁶ A v Jesua, v Molada, v Betfelet, ²⁷ A v Azarsual, v Bersabé i v vesnicích jeho. ²⁸ A v Sicelechu, v Mechona, i v vesnicích jeho, ²⁹ V Enremmon, v Zaraha, v Jarmut, ³⁰ V Zanoë, v Adulam i ve vsech jeho, v Lachis s poli jeho, v Azeka a vesnicích jeho. A tak bydlili od Bersabé až do Gehinnom. ³¹ Synové pak Benjaminovi z Gabaa v Michmas, v Aia, v Bethel i v vesnicích jeho, ³² V Anatot, v Nobe, v Anania, ³³ V Azor, v Ráma, v Gittaim, ³⁴ V Chadid, v Seboim, v Neballat, ³⁵ V Lod, v Ono a v údolí øemeslníků. ³⁶ Z Levítù pak nikteøí bydlili v dílich

Judských a Beniaminských.

12

¹ Tito pak jsou kněží a Levítové, kteříž se byli navrátili s Zorobábelem synem Salatielovým, a s Jesua: Saraiáš, Jeremiáš, Ezdráš, ² Amariáš, Malluch, Chattus, ³ Sechaniáš, Rechum, Meremot, ⁴ Iddo, Ginnetoi, Abiáš, ⁵ Miamin, Maadiáš, Bilga, ⁶ Semaiáš, Joarib, Jedaiáš, ⁷ Sallu, Amok, Helkiáš, Jedaiáš. Ti byli přednější z kněží a bratři svých za času Jesua. ⁸ Levítové pak: Jesua, Binnui, Kadmiel, Serebiáš, Juda; Mattaniáš, postavený nad zpěvy chvalitebnými s bratry svými. ⁹ A Bakbukiáš a Unni, bratři jejich, byli naproti nim v počátcích svých. ¹⁰ Jesua pak zplodil Joiakima, a Joiakim zplodil Eliasiba, Eliasib pak zplodil Joiadu. ¹¹ A Joiada zplodil Jonatana, Jonatan pak zplodil Jaddua. ¹² Za času pak Joiakima byli přední kněží z čeledi otcovských: Z Saraiášovy Meraiáš, z Jeremiášovy Chananiáš, ¹³ Z Ezdrášovy Mesullam, z Amariášovy Jochanan, ¹⁴ Z Melichovy Jonatan, z Sebanášovy Jozef, ¹⁵ Z Charimovy Adna, z Meraiotovy Chelkai, ¹⁶ Z Iddovy Zachariáš, z Ginnetonovy Mesullam, ¹⁷ Z Abiášovy Zichri, z Miniaminovy a z Moadiášovy Piltai, ¹⁸ Z Bilgovy Sammua, z Semaiášovy Jonatan, ¹⁹ Z Joaribovy Mattenai, z Jedaiášovy Uzi, ²⁰ Z Sallaiovy Kallai, z Amokovy Heber, ²¹ Z Helkiášovy Chasabiáš, z Jedaiášovy Natanael. ²² Levítové pak přednější z čeledi otcovských za dnů Eliasiba, Joiady, Jochanana a Jaddua, zapsáni jsou až do králování Daria Perského. ²³ Synové, pravím, Lévi, přední v čeledech otcovských, zapsáni jsou v knize Paralipomenon, až do času Jochanana syna Eliasibova. ²⁴ Potom přední Levítové: Chasabiáš, Serebiáš, a Jesua syn Kadmielův, a bratři jejich naproti nim k chválení a oslavování Boha, podle nařízení Davida muže Božího,

tõida proti tõiði. ²⁵ Mataniáš, Bakbukiáš, Abdiáš, Mesulam, Talmon, Akkub, držící stráž vrátných pøi domu pokladu u bran. ²⁶ Ti byli za èasu Joiakima, syna Jesua, syna Jozadakova, a za èasu Nehemiáše vùdce, a Ezdráše knìze a uèitele. ²⁷ Ku posvìcování pak zdí Jeruzalémských shlédávali Levíty ze všech míst jejich, aby je pøivedli do Jeruzaléma, aby vykonali posvìcení a veselí, a to s oslavováním a zpìvy, cymbály, loutnami a harfami. ²⁸ Protož shromáždìni jsou synové zpìvákù, i z rovin okolo Jeruzaléma, i ze vsí Netofatských, ²⁹ Těž z domu Galgal, a z polí Gaba i Azmavet; nebo vsi stavili sobì zpìváci okolo Jeruzaléma. ³⁰ A oèistivše se knìží a Levítové, oèistili také lid, brány i zed. ³¹ Za tím rozkázal jsem vstoupiti knìžatùm Judským na zed, a postavil jsem dva houfy veliké oslavujících, z nichž jedni šli na pravo, od horní strany zdi k bráni hnojné. ³² A za nimi šel Hosaiáš a polovice knìžat Judských, ³³ Těž Azariáš, Ezdráš, a Mesulam, ³⁴ Juda, Beniamin, Semaiáš a Jeremiáš. ³⁵ Potom za syny knìžskými s trubami Zachariáš syn Jonatana, syna Semaiášova, syna Mattaniášova, syna Michaiášova, syna Zakurova, syna Azafova. ³⁶ A bratøi jeho: Semaiáš, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Natanael a Juda, Chanani s nástroji hudebnými Davida muže Božího, Ezdráš pak uèitel pøed nimi. ³⁷ Potom k bráni u studnice, kteráž naproti nim byla, vstupovali po stupních místa Davidova, kudy se chodí na zed, a ode zdi pøi domì Davidovì, až k bráni vodné k východu. ³⁸ Houf pak druhý oslavujících bral se naproti onìmno, a já za nimi, a polovice lidu po zdi od vùže Tannurim až ke zdi široké, ³⁹ A od brány Efraim k bráni staré, a k bráni rybné, a vùži Chananeel, a vùži Mea, až k bráni bravné. I zastavili se v bráni stráže. ⁴⁰ Potom zastavili se oba houfové oslavujících v domì Božím, i já, a polovice knìžat se mnou. ⁴¹ Ano i knìží: Eli-

akim, Maaseiáš, Miniamin, Michaiáš, Elioenai, Zachariáš, Chananiáš, s trubami, ⁴² A Maaseiáš, Semaiáš, Eleazar, Uzi, Jochanan, Malkiáš, Elam a Ezer. Zpíváci pak zvuèní zpívali s Izrachiášem pøedstaveným svým. ⁴³ Obìtovali také v ten den obìti veliké, a veselili se; nebo Bùh obveselil je veselím velikým. Ano i ženy a dìti veselily se, tak že bylo slyšáno veselí Jeruzaléma opodál. ⁴⁴ Mezi tím zøízení jsou v ten den muži nad komorami k pokladùm a k obìtem, i k prvotinám a k desátkùm, aby shromažovali do nich s polí mìstských díly, zákonem vymìøené knížím a Levítùm; nebo veselil se Juda z kníží a Levítù pøístojeících, ⁴⁵ Kteøíž držeti mìli stráž Boha svého, a stráž oèišťování, a zpívákù i vrátných, podle naøízení Davidova a Šalomouna syna jeho. ⁴⁶ Nebo za èasu Davidova a Azafova od starodávna pøední zpíváci k zpívání, chválení a oslavování Boha stáli pøed ním. ⁴⁷ Proèež všecken Izrael za dnù Zorobábele a za èasu Nehemiáše dávali díly pro zpíváky a vrátné, na každý den stálé odmìøení, a odvodili je Levítùm, Levítové pak dávali synùm Aronovým.

13

¹ V ten den èteno jest v knize Mojžíšovi, tak že lid slyšeti mohl. I nalezeno v ní napsáno, že nemá vjíti Ammonitský a Moábský do shromáždění Božího až na vky, ² Proto že nevyšli proti synùm Izraelským s chlebem a s vodou, ale najali ze mzdy proti nim Baláma, aby jim zloøeìl, aèkoli obrátil Bùh náš to zloøeèení v požehnání. ³ Stalo se pak, když slyšeli zákon, že odmísili všechny pøímíšené od Izraele. ⁴ Ale pøed tím Eliasib knìz, správce komory domu Boha našeho, spøíznil se s Tobiášem. ⁵ Kterémuž udílal pokoj veliký, kdež prvé skládali dary, kadidlo a nádoby, a desátky z obilé, mstu a oleje nového, naøízené Levítùm a zpívákùm i vrátným, teěž i obìt knížím. ⁶ Ale

když se to vše dalo, nebyl jsem v Jeruzalémì. Nebo léta tøidcátého druhého Artaxerxa krále Babylonského pøišel jsem k králi, a po pøebihnutí let, vyžádán jsem na králi. ⁷ Když jsem pak pøišel do Jeruzaléma, srozumìl jsem tomu zlému, co uèinil Eliasib pro Tobiáše, udìlav mu pokoj v síních domu Božího. ⁸ Což mi se velmi nelíbilo. Protož vyházel jsem všechno nádobí domu Tobiášova ven z toho pokoje. ⁹ A rozkázal jsem oèistiti ty pokoje. I vnesl jsem tam zase nádoby domu Božího, dary a kadidlo. ¹⁰ Potom dovidìv se, že dílové Levítùm nebyli dáváni, a že rozbìhli se jeden každý na svou rolí, Levítové i zpìváci vedoucí práci, ¹¹ Protož domlouval jsem se na starší, øka: Proè jest opuštìn dùm Boží? A shromáždìv je, postavil jsem je na místì jejich. ¹² A všechnen Juda pøinášeli desátky obilé, mstu a oleje nového do skladù. ¹³ A ustanovil jsem úøedníky nad sklady: Selemiáše knìze, a Sádocha uèitele, a Pedaiáše z Levítù, pøidav k nim Chanana syna Zakurova, syna Mattaniášova; nebo za vìrné jmìni byli. A ti mìli rozdìlovati bratøím svým. ¹⁴ Budiž pamìtliv na mne, Bože můj, pro to, a nevyhlazuj dobrodiní mých, kteráž jsem prokázal k domu Boha svého i k službám jeho. ¹⁵ V tìch dnech vidìl jsem v Judstvu, ani tlaèì presem v sobotu, a pøinášejí snopy, kteréž nakládali na osly, též víno, hrozny, fíky i všeliká bøemena, a snášejí v den sobotní do Jeruzaléma. I domlouval jsem jim v ten den, když prodávali potravu. ¹⁶ Tyrští také, kteøíž bydlili v nim, nosili ryby i všelijaké koupì, a prodávali v sobotu synùm Juda, a to v Jeruzalémì. ¹⁷ Protož jsem domlouval starším Judským, a øekl jsem jim: Jaká jest to nepravost, kterouž èinite, poškvøující dne sobotního? ¹⁸ Zdalìž jsou tak neèinili otcové vaši? Proèež Bùh náš pøivedl na nás všechno toto zlé, i na toto mìsto, a vy pøidáváte hnìvivosti na Izraele, poškvøující soboty. ¹⁹ Když tedy byly v stínu

brány Jeruzalémské pøed sobotou, rozkázal jsem zavøíti brány, a rozkázal jsem, aby jich neotvírali až po sobotì. K tomu i z služebníkù svých nikteré postavil jsem v brání, aby náklad nebyl vezen do mìsta v sobotu. ²⁰ Protož zùstali kupci a prodavaèi všelijakých vící prodajných vnì pøed Jeruzalémem, jednou i podruhé. ²¹ I osvidìl jsem se jim, øka jim: Proè zùstáváte pøes noc naproti zdi? Uèiníte-li to více, vztáhnu ruku na vás. Od té chvíle nepøicházeli v sobotu. ²² Rozkázal jsem pak Levítùm, aby se oèistili, a pøijdouce, ostøíhali bran, a svítili den sobotní. Také i v tom pamatuj na mne, Bože mùj, a buí mi milostiv podlé množství milosrdenství svého. ²³ V tìch dnech spatøil jsem také Židy, kteøíž byli pojali ženy Azotské, Ammonitské a Moábské, ²⁴ An synové jejich mluvili od polu Azotsky, a neumìli mluvitì Židovsky, ale podlé jazyku každého toho lidu. ²⁵ Protož domlouval jsem jim, a zloøeìl jsem jim, a nikteré z nich bil jsem a rval, pøísahou je zavazuje skrze Boha, øka: Budete-li dávatì dcery své synùm jejich, aneb brátì dcery jejich synùm svým neb sobì, zloøeèení budete. ²⁶ Zdaliž tím nezhoøšil Šalomoun král Izraelský? Ješto ve mnohých národech nebylo krále jemu podobného, kterýž byl milý Bohu svému, tak že ustanovil jej Bùh králem nade vším Izraelem, však i toho k hoíchu pøivedly ženy cizozemky. ²⁷ A vám zdali povolíme, abyste se dopouštìli všeho toho zlého velikého, a pøestupovali proti Bohu svému, pojímající ženy cizozemky? ²⁸ Z synù pak Joiady syna Eliasiba, knìze nejvyššího, jeden byl ze^t Sanballata Choronského, kteréhož jsem zahnal od sebe. ²⁹ Budiž pamìtliv na to, Bože mùj, proti tìm, kteøíž poškvøují knìžství, a smlouvy knìžské i Levítské. ³⁰ Protož jsem je vyèistil od všelikého cizozemce, a ustanovil jsem zase tøídy knìžím a Levítùm, jednomu každému v práci jeho, ³¹ I nošení døívì k obìtem

Nehemjáš 13:31

28

Nehemjáš 13:31

èasy uloženými, též i prvotín. Budiž pamìtliv na mne,
Bože můj, k mému dobrému.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900